

Пенчо Славейковъ

Капчици дъждовни
падатъ отъ небето —
и орачу трепна
радостно сърдцето,

чу той тѣхний говоръ
съ вѣтреца пролѣтенъ,
и на ранний посѣвъ
поздрава приветень.

И въ мечти честити,
видѣ той отрано
въ златенъ класъ израсло
зърното посяно.

И кръстци и снопи —
даръ за трудъ грижовни...
Святи, благодатни
капчици дъждовни!

Изъ „Сънъ за щастие“.